By a tree that is – באילן העומד ברשות היחיד ונופו נוטה לרשות הרבים – באילן העומד ברשות היחיד ונופו נוטה לרשות הרבים. רה"ר and its branch extends into the רה"ר.

OVERVIEW

חבי answered הא מני רבי היא, who maintains that a 'זרק ונח מקום is not required, as we see from the גמרא הבי מחייב of ברייתא. The גמרא הבי הוא רבי רבי המייב הפנע מקום ד'. The אמרא הבי הבי may agree that a רבי is always required, and the reason רבי maintains that he is הייב, is because this is a special situation where the ברה"י אילן אילן, and הכמים maintains the concept of תוספות שדי נופו נוטה לרה"ר מכמים offers different explanations as to what אילן מכספות המשלח מחלוקת מחלוקת מחלוקת מחלוקת ווספות. ברה"י was אילן ווספות במצע מחלוקת ווספות במצע מחלוקת ווספות ברה"י. בופו נוטה לרה"ר מחלוקת במצע מחלוקת ווספות במצע מחלוקת ווספות במצע מחלוקת ווספות במצע מחלוקת ווספות ברה"י. בופו נוטה לרה"ר

תוספות anticipates a difficulty:

הכא בשמעתין הוה מצי לאוקמי –

In our discussion here (regarding עקירה והנחה on a 'מקום ד', we would have been able to say that the זרק ונח ע"ג זיז כל שהוא is discussing the case of -

– באילן שעיקרו ונופו כולו קאי ברשות היחיד ויש בעיקרו ד' A tree that both the trunk and the branches were entirely in the ד' טפחים על ד' טפחים על ד' טפחים ב' -

דרבי סבר שדי נופו בתר עיקרו וחשיבא מקום ד'

Where רבי maintains that we cast the branch after its trunk and the branch is considered as if it were a 'ז מקום ד', just as the trunk is a מקום ד', and therefore he is הנחה ע"ג מקום ד' and) there was a - הנחה ע"ג מקום ד'.

ורבנן סברי לא אמרינן שדי נופו בתר עיקרו ולא הוי מקום ד'- And the רבנן סברי לא אמרינן שדי נופו בתר עיקרו איקרו, so the branch is not considered as $\bf a$ 'מקום, and therefore he is פטור. This would be a valid refutation to the answer of הא מני רבי היא that רב יוסף.

תוספות responds to an anticipated question; we find later that רב הסדא maintains that in a רה"י we do not require a 'מקום ד' מקום ד' necessary to for a מקום ד' -

דברשות היחיד נמי סברא שמעתין דבעינן מקום ד' על ד' – דברשות היחיד נמי סברא שמעתין דבעינן מקום ד' על ד' is required even in a רה"י for נעקירה והנחה; we can prove this -

¹ ב,τ.

- מדאמר בסמוך תני טרסקל שבידו הא תינח ברשות היחיד

since later the גמרא will say that our משנה should be read as if it said that it was placed or taken from the basket (which was 'ד' על 'ד') which was in his hand, thereby explaining how there was 'עקירה והנחה מעל גבי מקום ד', to which the גמרא there responds, this explanation of the basket is valid only when the basket is in the דה"ר, so we have a מקום ד', however when it is in the רה"ר there will be difficulties (see the גמרא there). -

– משמע דברשות היחיד נמי מהדרינן לאשכוחי מקום ארבע

It can be inferred from the מקרם גמרא that concerning a רה"י we are also requiring that there be a 'ז מקום ד'. Therefore regarding our discussion of הנחה ע"ג מקום ד' מקום ד'. Therefore regarding our discussion of הנחה ע"ג מקום ד' to the הרה"ר to the הרה"ר, which is a more complicated situation (and it also requires that שדי וכו' confers upon the branch a change of מקום ד', when the גמרא could have said that the entire tree was in the "הרה"ר, which also requires a מקום ד', which also requires a שדי נופו שדי נופו because of the principle מקום ד', and according to בתר עיקרו he is המרא לפטור because the branch is not a מקום ד' why then did not the הבי וסף וחל ווידי וכו' why then did not the הברא ברא ביוסף וחל ווידי וכו' why then did not the הברא ביוסף ביוסף ווידי ובוף הברא ביוסף מור ביוסף ביוסף ביוסף ביוסף וחל ביוסף ביו

תוספות explains:

- אלא נקט בכהאי גוונא משום דמילתא דאביי איתמר בפרקין אמילתא דרב חסדא However the reason why אביי said it in such a manner, namely עיקרו ברה"י ונופו ברה"ר was originally taught later in our פרק in conjunction with the statement of רב חסדא (it was not said in conjunction of trying to disprove s'חסדא position that רב יוסף' -

דאמר נעץ קנה ברשות היחיד וזרק ונח על גביו אפילו גבוה מאה אמה חייב – Γ Who said: if one stuck a pole in a רה"י and someone threw an object from the and the and the and the and the angle of the מקום ד'; even if the pole is one hundred אמות high, and it extends above the מהיצות of the הר"י, nevertheless he is - Γ הייב -

ופריך לימא רב חסדא דאמר כרבי –

and the גמרא there asks do you mean to say that רב מסדא agrees with רבי, who ruled in the case of יורק ונח ע"ג זיז כ"ש even though there was no הנחה ע"ג מקום ד', that he is

² Seemingly מקום תוספות could have proven that our מקום ד' מקום מקום מקום from the immediate מקום אוניה מקורה מקום מקום מקום לthat it does not require a מקום ד', indicating that a מקום הדה" which is not מקום ד' requires a מקום הנחה. However from there we can only derive that a מקום הנחה is required but not necessarily a מקום ד', but from the ruling of מקום ד' is evident that a מקום ד' is required (otherwise why is טרסקל different than מקום ד').

³ ה,א.

 $^{^{4}}$ አ, $\pi - \pi$, አ

and רב חסדא agrees with רבי and not with the חכמים, how can that be?!

ומשני דברשות היחיד כולי עלמא לא פליגי כדרב חסדא –

And אביי answers there, that when the object lands in a רה"י, there is no argument, and everyone agrees with רב הסדא that a 'דרק ונח ע"ג זיז כ"ש פטור is not required for a ברה"י, because -

והכא באילן העומד ברה"י ונופו נוטה לרה"ר ומיירי אפילו אין בעיקרו ד' - here the case of זרק ונח ע"ג זיז כ"ש, is when the tree was standing in the רה"ר and its branch extended into the רה"ר and the situation may be even when the trunk does not have a מקום ד', since we are following the ruling of רב חסדא who does not require a מקום ד' לכו"ע ב המוח המוח בי לכו"ע ב המוח הייר לכו"ע ב המוח בי לכו בי לכו בי לכו בי לכו"ע ב המוח בי לכו בי לכו

- דרבי סבר שדי נופו בתר עיקרו דהויא כרשות היחיד וחייב which makes us consider as if the branch is in a רה", and therefore he is הייב-

אף על גב דלא הוי מקום ד' כדרב חסדא –

Even though neither the branch nor the trunk are a 'מקום, nevertheless he is מקום ד', according to הייב, who maintains that in a רה"י לא בעינן מקום ד', who maintains that in a רה"י לא בעינן מקום ד'.

ורבנן סברי לא שדי נופו בתר עיקרו –

And the רבנן maintain that we do not say שדי נופו בתר עיקרו, and since the branch is in a משדי נופו בתר שיקרו (for there is no מקום ד' and he did not throw it פטור).

מוספות asks:

אבל קשה אמאי לא משני אביי לקמן באילן העומד כולו ברשות הרבים ויש בעיקרו ד'However there still is a difficulty, why doesn't אביי answer later, when the גמרא asked how is it that מקום ד' agrees with רבי who doesn't require a מקום ד'

⁵ א,ח.

with the אביי; רבנן should have answered that the case of אביי ;רבנן is when the tree is entirely in the רה"ר, and the trunk has a '7 מקום and he threw the object 'ד' אמות ברה"ר.

דרבי סבר שדי נופו וכו' וחשיב מקום ד' -

Where רבי maintains the principle of שדי נופו etc., and therefore the branch is considered as if it had a 'זורק ד' אמות ברה"ר for being a, חייב, for being a זורק ד' אמות ברה"ר.

ולרבנן לא הוי מקום די⁶ –

While according to the שדי נופו בתר עיקרו, who disagree with the principle of שדי נופו בתר עיקרו, there is no 'ז and therefore he is פטור.

תוספות responds to an anticipated question. Perhaps the reason אביי did not choose this latter interpretation, is because we are accepting s'י view, that a מקום ד' is not required [even in a מקום ד' explains that this is not so –

דברשות הרבים מודה רב חסדא דבעינן מקום ד'

For in a מקום ד' admits that a 'כ מקום ד' is required –

- דקאמר היחיד דווקא קאמר רב חסדא כדמשמע לקמן דקאמר

For אכד said his דין (that a 'מקום ד' is not required), specifically only in a רה"י as is indicated in the גמרא later, where the גמרא says -

ברשות היחיד כולי עלמא לא פליגי כדרב חסדא –

That in a רה"י all agree with רב הסדא that a מקום ד' is not required, which indicates that רה is ruling only in a רה"י. The question then remains why did not אביי explain that the case of מחלוקת is when the entire tree with the branch were in a זרק ונח ע"ג זיז כ"ש is whether we say מקום ד' to accord the branch the status of a מקום ד'.

מוספות answers:

- אוקמי 8 ויש לומר דברשות הרבים לא מצי לאוקמי

And one can say; that we are unable to establish this מחלוקת in a case, where the entire tree was in a "רה" -

– דאי הנוף למטה מג' לא הוי פטרי רבנן אף על גב דליכא ד' דכארעא סמיכתא היא for if the branch was within three מפחים of the ground of the דבנן the רה"ר

⁶ The advantage of this interpretation is that we do not have to qualify this case that the branch and the trunk are in two separate רשויות which is unusual, but rather they are in one רשוית, namely a הה"ר which is more likely. In addition, this interpretation of שדי נופו וכו' would accomplish (not like the previous interpretation that it makes the branch, which is in the הה"ר, into a מקום ד' like the trunk, but rather) that it accords the branch the status of a שלום ד' ווke the trunk, which may be more readily acceptable than changing its רשות status from a הה"ר to a הה"ר. See 'Thinking it over' # 3.

⁷ א,ח.

⁸ See 'Thinking it over' # 1 & # 4.

would have never said that he is פטור, even though the branch is not a 'מקום ד' because anything within three טפחים of the floor of the רה"ר is considered an **extension of the ground,** and it is a רה"ר, and it surely is a מקום ד', and he would be הייב, and he would be - טפחים. Therefore the branch cannot be lower than three יפחים

- ארבע הוח ממייב רבי דכרמלית היא אם רוחב ארבע האי למעלה מג׳ לא הוה מחייב רבי דכרמלית And if the branch is three מפחים or higher from the ground, then דבי would not maintain that he is חייב, for if the branch is wide four טפחים by four מפחים it is a - כרמלית¹¹

או מקום פטור אם אינו רחב ד' –

And if it is not 'ז על ד' then it is a 12 מקום פטור. Therefore in either case he is not הייב, since it did not land in a רה"ר. We cannot therefore say that the entire tree is in a מחל and we also cannot say that the entire tree is in a רה", the only choice remaining to זורק מרה"ר לרה"י is to say חייב and he is הייב according to באילן העומד ברה"י ונופו נוטה לרה"מ מכרה"ל since שדי נופו בתר which accomplishes that the נופו בתר עיקרו is a 'רה"י.

תוספות offers an alternate view:

ולרבינו שמשון בן אברהם נראה דברשות הרבים נמי משכחת לה למימר – The רשב"א however maintains that even if the entire tree and branch are in a אר"ד we can also apply the principle of –

שדי נופו בתר עיקרו –

Cast the branch after the tree, However, not to consider it a 'קום ד', but rather to consider it a רה"ר; and we can overcome the objections stated above -

כגון שעיקרו פחות משלשה או גבוה ט' ורבים מכתפים¹³ עליו דהוו רשות הרבים For instance, if the trunk is lower than three טפחים from the floor of the רה"ר, or that the trunk is **nine** מפחים above the floor of the רה"ר, and the people adjust their burdens on it this would make the trunk a רה"ך in both abovementioned cases -

ונופו עולה למעלה מג' –

And the branch extends above three טפחים from the ground. Now, by itself, the branch will be a מקום פטור, nevertheless -

 $^{^9}$ Any item in a רה"ר which is higher than three טפּחים and lower than ten טפּחים and is דע"ד is considered a כרמלית. There is no היוב הטאת for carrying from a רה"ר or רה"ר into a כרמלית (and vice versa); only an מדרבנן איסור. If it does not have דע"ד then it is a מקום פטור and one may carry from a דע"ד or הזוות into a מקום פטור.

 $^{^{10}}$ When אם ארבע says אם רוחב ארבע or אם אינו רוחב ארבע he is not referring to the פוף per se (since we already established that the שדי נופו בתר שיקרו is not 'ד and the reason why he is שדי נופו בתר עיקרו which is 'ד', but rather that however we view the נוף (on account of the 'שדי נופו וכו'), there can be no היוב.

¹¹ See 'Thinking it over' # 1a

¹² See 'Thinking it over' # 1b

 $^{^{13}}$ See אמר א הא אמר עולא וכו' א אמר א הא אמר א הא אמר וולא וכו' א אמר אולא וכו' א אמר א הא אמר עולא וכו'. 13

דלרבי הוי נוף רשות הרבים דשדינן ליה בתר עיקרו –

According to רבי, the branch will be considered a רה"ר because we accord it the status of its trunk, even though we are changing the status of its רשות from a מקום פטור a השור , nevertheless we may do this -

כי היכי דשדינן ליה בתר עיקרו לשויא רשות היחיד –

In the same way that we said according to אביי that שדי נופו בתר עיקרו will confer upon the branch the status of a רה"י, so too, we can equally say that the principle of שדי can confer the status of a מקום פטור a to a רה"ר

ולרבנן לא הוי כרשות הרבים –

And according to the רבנן the branch will not be like a מקום פטור, but rather a מקום פטור, since we do not say שדי, it retains its original status, and therefore he is פטור.

It is evident that אביי could have interpreted the מהלוקת in a רה"ר, not as תוספות previously suggested, that it would be impossible to have their החלוקת in a - רה"ר -

והא דלא מוקי ליה אביי הכי –

And the reason why אביי did not interpret the מחלוקת in this manner is –

משום דרב חסדא לא בעי מקום ד' גם ברשות הרבים דמאי שנא –

Because רב הסדא ceven in a רב הסדא, for there is no difference between a רה"ר and a רה"ר in regards to הנחה. If there is no requirement for a מקום ד' הנחה one מקום ד' the same rule will apply to the other. Therefore since a מקום ד' is not required in a רה"ר as well, אביי cannot say that the מקום ד' is in a רה"ר for both רבון agree, according to אביי, that even in a מקום ד' a required.

תוספות responds to an anticipated question: How can we say that רב חסדא maintains that even in a רה"ר a 'ד מקום ד' is not required, when: a) why did רב חסדא say his דין only in a 'ד, when it applies equally to a רה"ר, and b) why does the גמרא say later (דף ה,א) that דהרה מליגי כדרב הסדא לא פליגי כדרב הסדא און? The רשב"א continues:

רב חסדא נקט רשות היחיד משום דבעי לאשמעינן אפילו גבוה מאה אמות – and the reason why רב הסדא stated his דין by a רה"י, even though a רה"ר also does not require a מקום ד' because his intent was to let us know that even if the pole was a hundred אמות high and it extends above the מהיצות of the הייב he is still הייב

משום דרשות היחיד עולה עד לרקיע –

Because a רה"י extends up to the sky. It was not the intent, however, of רב הסדא to tell us that he is מקום ד' even if there was no מקום ד', for according to הייב this applies always in a רה"י

-

א, לשון הזהב וכו' אפר"ם, מהרש"ל, מהרש"ל, מהרש"ל, מהרש"ל for their discussion as to what the "תוספות 'Appendix'.

ורה"ר. The concept of עולה עד לרקיע, however, applies only to a רב מחל and this is what דב הסדא taught us.

Now that the רשב"א has stated that everyone agrees that a מקום ד' is not required according to מקום הסדא, a question arises why does the ברייתא mention זיז כל שהוא, since the whole idea of שדי וכו' is to change the דשות status of the נוף, why is the size of the נוף relevant. The רשב"א presently addresses this issue.

ולמאי דמוקי לה אביי לקמן אליבא דרב חסדא – אליבא דרב הסדא לקמן לה אביי לקמן לה אביי לקמן מחליבא And according to the manner which מהלוקת according to the אביי is never required - רב הסדא is never required -

הא דנקט זיז כל שהוא דהא אפילו ברוחב ד' נמי פליגי
The reason the ברייתא mentions that it landed on a זיז כל שהוא, when seemingly since we are discussing according to רב הסדא, the size of the זיז is irrelevant, because even if the זיז would be wide four טפהים, there would be the same אחלוקת, whether we say שדי נופו בתר עיקרו, to consider the מחלוקת, or not, so why mention the size of the זיז?

אומר רבינו שמשון בן אברהם דנקט כל שהוא משום למעלה מי׳ – The ברייתא answers that the reason that the ברייתא mentions that the דשב"א was a כל was a זיז because in a case where the זיז was higher than ten מפחים from the ground, then the size of the זיז is relevant, for in such a case -

דאי הוי רחב ד' הוי רשות היחיד ולא הוי פטרי רבנן אפילו 16 גדיים בוקעים תחתיו - If the זיז was wide four טפחים it would be considered a רה", even though kid goats pass underneath it, and the רבנן would not have said that he is שפחים, since it is ten פסור high and four by four טפחים in area, which constitutes a הה"י as mill soon explain. Therefore in such a case, where the זיז is a זיז, if he threw from a רבנן onto a הייב according to the שדי וכו' as well, without the need to apply the principle of הייב. That is the reason why the ברייתא mentions the size of the די that it is a אדי הייב, so according to the שדי , שדי ונו' שלי שהוא do not maintain שדי, it will never be a רה"י and therefore he will always be

תוספות continues to explain, if it is merely a זיז which is גבוה from the ground and רוהב, why is it considered a הה"י, since there are no מהיצות. There are many authorities who maintain that a

¹⁵ ח.א

¹⁶ This is the corrected reading, not 'אי אין', see gloss.

דה"י must have walls that extend downwards (from a height of at least ten טפּהים to within three טפּהים from the ground, so that kid goats will not be able to pass underneath the wall and thus invalidate the מהיצה, and consequently the 'רה"י. In our case of the זיז, there are practically no walls at all, so how can we say that the זיז is a רה"י, even if it is גבוה י' ורוחב ד' ורוחב ד' ורוחב ד' ברה"י. The אינור ברוחב ברוחב

אי סברי כרבי יוסי ברבי יהודה בהזורק 17 (לקמן דף קא,א) – אי

If the ברייתא of our ברייתא will agree with בר' יהודה, who says in פרק, that there is a concept of גבוה י' ורוחב, if we have a platform which is גבוה י' ורוחב, and there are no walls below it, like our זיז, nevertheless the top of the platform is considered a valid רה"י, because 'we draw down the (imaginary) walls' from the top of the platform to the floor beneath it and it is as if the platform has valid מחיצות below it.

תוספות presents a dissenting opinion:

ואין נראה לרבינו יצחק דמשמע דמשום רבותא דרבי נקט לה –

The ר"י does not agree with the א"ר רשב"א explanation that the שהוא בריית states שהוא, in order that we should not be mistaken as to the opinion of the אהוא, for the simple reading of the text indicates that דיז כ"ש was mentioned to appraise us of the novelty of רבי' position, (that even though it landed on a זיז כ"ש, nevertheless he is הייב, hewever according to the רשב"א, there is no novelty in being זיז כ"ש on a חייב is not required.

רבינו יצחק דאי הוה נקיט זיז סתמא הוה סלקא דעתך דמיירי ברחב ארבע - ואומר רבינו יצחק דאי הוה נקיט זיז סתמא הוה סלקא דעתך דמיירי ברחב ארבע. Therefore the ברייתא mentioned a ברייתא was for the purpose of clarifying s'רבנן opinion, and not the ברייתא would have just said without clarifying what size it was we may have thought that it was wide four טפחים

– וטעמא דרבי לאו משום שדי נופו בתר עיקרו

And the reason why רבי says that he is חייב, is not because we say שדי נופו בתר -

אלא הוה אמינא דסבר כרבי יוסי ברבי יהודה¹⁸ –

¹⁷ It is also cited here on א,ה.

Rather we would have thought that רבי agrees with the aforementioned ר"י, who rules that -

- דנעץ קנה ברה"ר ובראשו טרסקל

if one sticks a pole in the ground **of a רה"ר and on top** of the pole **there was a basket**, and someone threw an object from the רה" into the basket he is הייב, because we say a not the basket is a רבי. I would think that רבי agrees with this and therefore that is the reason why מהייב is חייב, when זרק ונה ע"ג זיז, and I would never know that דרק ונה ע"ג זיז maintains. 19 שדי נופו בתר עיקרו 19

-להכי נקט כל שהוא לאשמעינן דטעמא דרבי משום שדי נופו כולי דרבי שהוא לאשמעינן דטעמא דרבי משום שדי נופו ברייתא to inform us that the reason why רבי is מחייב, is because of שדי נופו וכו', and it is not related to the ruling of כ"ש. כ"ש.

This concludes the שיטה of תוספות, who maintains that the purpose of שדי נופו בתר עיקרו is to change the שדי נופו בתר לרה"י and to be רה"י and to be זורק מרה"ר לרה"י.

פירש"י cites תוספות:

ורש"י שפירש כאן²⁰ משום שדי נופו בתר עיקרו

However אדי נופו בתר שייר who explains our גמרא here, that שדי נופו בתר שייר accomplishes - והוי כמונח ברשות הרבים על גבי מקום ד׳

That it is considered as if (the object which landed on the מקום) it landed on a מקום it landed on a מקום (נוף the object which landed on the יורק ד' אמות ברה"ר. and he is יורק ד' אמות ברה"ר -

ולמעלה מג' לא הוי רשות הרבים –

And if the branch was above three טפהים מקרקע , it would not be a רה"ר, but rather a טפהים since it is a זורק ד' מקום פטור, and there would be no זורק ד' אמות ברה"ר. The only way to resolve this problem, תוספות continues –

אם לא נעמיד בדבילה שמנה וטח בצד הנוף:22

¹⁸ See 'Thinking it over # 5.

 $^{^{19}}$ We may have assumed that if the זיז was less than 'ד (and in a כה"ר) he would be פטור even according to רבי, for he does not maintains .

 $^{^{20}}$ בד"ה שדי.

²¹ Or perhaps a כרמלית, if we would assume that since 'שדי כו' accords the מקום די the status of a מקום ד', it may be considered as if it has a מקום ד' for real and therefore it would be a כרמלית. See 'Thinking it over' # 3.

²² See 'Thinking it over # 6.

unless we say that the object thrown was a fat and sticky fig, and it stuck to the side of the branch, not on top of the branch, but on the side, so the bottom of the fig is not on the branch, but rather it hovers over the רה", therefore even if the branch is a מקום פטור (or since we consider the branch a 'מקום ד', because of שדי וכו', the top of the branch is a מקום ד', is considered part of the branch, where the fig is attached and hovering over the רה"ר, is considered part of the 23 ר, and therefore he is דורק ד"א ברה"ר for זורק ד"א ברה"ר. It is self-understood that this is a very unusual case and it is unlikely that this is what the מרא meant.

APPENDIX²⁴

The אביי says that the reason אביי does not interpret the case of ע"ג זיז כ"ש, in a הה"ר, is because even in a הה"ר, everyone agrees that a מקום τ is not required according to to the commentaries ask, that nevertheless there still can be a מחלוקת in the case of a tree which is entirely in a הה"ר, and the מחלוקת is whether we say שדי וכו' to consider the branch, which would be a מקום פטור to be a הה"ר.

The רשב"א may be understood in the following manner: The reason why we want to establish this שדי וכו' in a רה"ר is because that then we would gain that 'שני של would be used to accord the branch the status of a 'מקום ד' (rather than to change רשויות). The advantage of this is because the simple reading of the ברייתא, which says ע"ג זיז כ"ש אונה ע"ג זיז כ"ש, is because there is no מקום ד' שוחל מפום ד' שוחל מפום ד' שוחל מפום ד'. We would also gain that the situation is less complicated; the entire tree is in one רשות.

דר שב"א' requires a מקום ד', then we would use the s'א, etc. and the מהלוקת would be with the tree entirely in the אר"ר. Now however that the רשב"א says that according to מקום ד' מקום ד' does not require a מקום ד', what would be gained if we would say that the tree is completely in the מקום ד'. We cannot say מקום ד' for a מקום ד' does not require a הר"ר. We cannot say מקום ד' to accord the branch the status of another מקום פטור, that instead of being a מקום פטור (סרמלית a 'כרמלית be a 'רה"ר, which is the same as when תה"ר So nothing has been gained. We cannot say, that we would gain at least that the tree is in one מיקרו ברה"ר, that the tree is in one השרי, so it is more usual than in two different למטה מג' and the branch is elsewhere, may even be more complicated, than a regular tree in two the case which the מול ברה"ר. Therefore, even though it may be possible to establish the עיקרו ברה"ר ונופו ונופו ברה"ר ונופו ברה"ר ונופו ברה"ר ונופו ברה"ר ונופו ברה ונופו ברה ונופו ברה ונופו ברח ונופו ברח ונופו ברה ונופו ברח ונופו בר

_

²³ See the מחלוקה וכו' גמרא (ז,א) (מרא מחלוקה אמר תוספות שם ד"ה וטח between בבי is that בין maintains שדי is that רבי is that חוספות שם ד"ה וא מקום ד' and therefore there is a מקום ד' however the נופו בתר עיקרו disagree and since there is no מקום ד' even though that it is שיטת ר"ת (see שיטת ר"ת in the חוספות there).

²⁴ See footnote # 14.

The question may be asked since the term ע"כ" is irrelevant whether we say it is completely in the רה"ר or רה"י ונופו ברה"י ונופו ברה"ל (since a 'קום מקום 'מקום 'מקום

SUMMARY

According to אביי, the ברייתא of ע"ג זיז כ"ש, according to אביי, is discussing a case where he threw the object ד' אמות ברה"ל, and the argument between רבי וחכמים is whether we say זיז כ"ש to accord the זיז כ"ש the status of a מקום ד' ב

According to תוספות, the argument is whether we say 'זיז to confer upon the דיז to confer upon the שדי וכו', which is in the רה"ר, the status of a 'קרה"י and he will be זורק for זורק מרה"ר לרה"ר.

In אביי'ס original statement the principle of שדי וכו', had to accomplish only that the branch has the status of a רב חסדא, but not that it be a 'מקום ד', because רב חסדא is of the opinion that a 'מקום ד' is not required.

There is an argument between the בעלי התוספות והרשב", whether בעלי maintains that a בעלי is not required only in a רה", however in a רה", even אסטום would agree that a מקום ד' is required, or the שיטה of the מקום ד' that according to מקום ד' is never required, neither in a מקום ד'.

Some of the concepts we learn from this תוספות:

The איטה of רבי יוסי ב"ר יוסי ב"ר, that we say גוד אסיק מחיצתא that if we have a platform suspended in the רה"ר which is 'גבוה י' ורוחב, and there are no walls below it, nevertheless the top of the platform is considered a valid רה"ר, because 'we draw down the (imaginary) walls' from the top of the platform to the floor beneath it and it is as if the platform has valid מחיצות below it.

_

²⁵ This conclusion is not part of the s'א statement.

²⁶ Even though he may be חייב for זורק מרה"ר לה", but the מחלוקת with ברה"ר concerns זורק ד"א ברה"ר.

Those that argue with ר"י בר"י maintain that if the מחיצה does not reach downward to within three קרקעית רה"ר, and therefore גדיים בוקעים, it is not a מחיצה.

That any (fixed) object in a רה"ר, that is 'מעלה מג' and below יו"ד טפחים is either a tit is less than 'ד' על ד', or a כרמלית if it is 'ד' על ד' or larger.

Any object that is 'מטה מג' is a רה"ר no matter its area, because כארעא סמיכתא.

That if an object rests in a רה"ר, in a manner that it is not on top of its resting place but rather attached to its side and hovering over the רה"ר, below ten טפחים, it is considered as if it landed in the רה"ר, even though the top of its resting place may be a כרמלית (or a מקום פטור מ).

A יוולה עד לרקיע, above and beyond its מחיצות

THINKING IT OVER

- 1. תוספות explained that we cannot have the מחלוקת when the tree is entirely in the רה"ר, because if the branch is רחב ד', it would be a כרמלית and less than 'ד it would be a רחב 'ד מקום פטור and less than 'ד וו would be a רחב 'ד מקום פטור a), when we are talking about a 'שדי 'שדי 'שדי 'ד' בל שהוא 'ד' בל שהוא 'ד' בל שהוא 'ד' ב' שהוא 'ד' שהוא 'ד' ב' ב' ב' ב' ב' ב' ב' ב' ב' ש
- 2. When תוספות suggests that the ברייתא could be discussing a case when the tree is entirely in the רשב"א, there is difference between תוספות and the שדי as to what שדי will accomplish. What is the difference and how do we account for it?
- 3. When we say that שדי וכו' gives the branch the status of a 'מקום ד', 30 does it mean that it is actually a מקום סי that for עקירה (עקירה ו) purposes we consider it as if it is a 'מקום ד'? How can this help us perhaps in understanding question # 1? Perhaps it may also answer תוספות question on "רש".
- 4. Why is it (according to שיטת התוס' [not שיטת הרשב"א that we say שדי נופו to consider it a רה"ר but not to consider it a רה"ר?! 32

²⁸ See footnote # 11.

²⁷ See footnote # 8.

²⁹ See footnote # 12.

³⁰ See footnote # 6.

³¹ See footnote # 21.

 $^{^{32}}$ See (footnote # 8 and) אור החמה מולת הבקר ד"ה שוב and אור החמה.

5. The איי says 33 that we mention זיז כל שהוא so we should not be mistaken that perhaps רבי agrees to הייב that גוד אסיק מחיצתא and therefore he is הייב. If that would be the reason why not be more specific, why say a זייז?

6. תוספות states the פירש"י is untenable unless we are discussing a דבילה שמינה וטח בצד הנוף אין אין מאט (or מג' Why cannot we say (as the רשב"א suggests) that the למטה מג' was 'למטה מג' (or (גבוה ט' ורבים מכתפים עליו)?

³³ See footnote # 18.

³⁴ See footnote # 22.